

D.DIONYSII CARTHUSIANI
Præelectione portionis diuinæ.

RARS mea dominus, dixit anima mea,
propterea expectabo eum. Thre. 3.
Principe theologorum sacro, atque
diuini Dionysio in de cœlesti hierar-
chia capi. 1. tefante, luciformis ex
eterni patre ad nos manas radius,
mentes nostras implet & illuminat, deno rá-
q. uiuiscat virtus eadem reducit, & ad fontanam
primi creantis principi lucem conuerit unitatem
deificam præfans dei formeque in nobis simplici-
tatem efficiens. Ideoq; in epist. ad Ioh. apostolum
theolo. Dio. Diuinæ, inquit, amatores veritatis in
Deum reducunt angelicam, atque impensis, &
uelut incorpoream uitam in carne inchoantes af-
sumunt. Summa quippe omnis creaturæ mens perse-
ctio ipsa est diuina opationis, & utræ imitatio, &
participatio, & hoc in l. de sacro principiū an-
gelico. c. 3. dixit. Hec nèp diuina imitatio,
deificationis mentis ritè cœnatur. & quemadmodū
in de eccl. hierar. 1. Dion. scripsit. Deificationis hæc
mentis creatæ, unio eius, conformatioq; ad Deum.
Hanc deificationem ois sup cœlestis aius ois; uerè
Christianus, summe, & finaliter cupit, & ad eā in oī
qd agit immobiliter cernit: qm̄ ipsa finis, est, iteq;
colsummatio ois defiderij singulat, atq; suspiru.
Interea: qm̄ nisi in Deo manentes, nil profut va-
lemus boni efficiere. Deus uero uti. 4. ca. de diuinis
noibus summus docet theol. oibus quidē adest, ei
aut̄ nō oī affluit, sed tunc eti a flumis dū revolutio-
rio, castissimis in eū mēto nostrā pœbū effundet
expādimus, thearchici suspirat̄ pœcipiū lūmis, &
in diuina pluſiū, p̄p̄tēs pœcipiū lucis, fa-
cras hymnologias, ac thearchi dulcissimos hym-
nos i. Iesum uocat̄, q̄ est diuinissima, & causa-
lisima mēs, sicut c. huic hierar. theol. afferit, vi-
eis purissimis illufrem sp̄lēdoribus ipsius pra-
flatiſſimam matrē amantissimā inēcōparabile
uirgine salutemus deuotor. Cardo, si teneat, cepti
fermonis diuinæ era pœleōtio portionis: qm̄ qđe
uani sunt oī hoīes, qbus non sufficit ſea Dei. Nem̄
ac em̄ amat aliiſimus, nīf qui cum ſapia perma-
net, & hæc inſuper eft uita eterna, vt cognoscamus
Deum nīm. Verū, qm̄ ſea fine charitate ſea eft,
quæadmodū caro fine ſpū, & ſpū ſine ḡfa, quippe
qm̄ ſine ea inflat, informis eft, & vñemētū dānat
pœtrice de Dei agnitio, ac dilectione, iam nunc
guiribus far̄ erit. Sed aduertēdū, arq; p̄fandū,
q̄ oibus suis theologicis li. Dio. Timotheo tā
diſtričtū comitit. Hæc iq̄s, uide neq; idōctorū vi-
deat. Deniq; quos ip̄e idōctors appelleat. i. c. myti-
ca theologia pādēs: Hos, iq̄s, eos aio, q̄ in ſenſibili
bu deteti ſunt, & nihil ſu pœfidentialiter eft arbitra-
tur. Hi equidē qd capere neq; ūtig, ueneran-
tur. Neq; hūliter diſcere cupiū, ūt irridēt̄ eōtē-
nūt. Abſit aut̄ lōgē à me, ut de vīm aliquo ita opī-
ner. Iḡi p̄tūdū quæadmodū i. ep. 3, ad Gaiū mo-
nac̄ or ait hierarchia ſublimis Areop. Ocultissimū
ac ſuperſentialē diuina natura hūanī cēntiatū
i. verbū Dei per a ſumptu hūianitatē, diuina ūt-
intelligenti ſoſorēs effici, & ſapiæ archeryparū,
expla: iūq; radios rōnū influxit. Itaq; Dei, & crea-
toris ūt coſplatione deſiderat, uul̄q; requiriens
inēdā paulisper, qm̄ ut ait theol. i. c. de diuini-
noibus, & ult. c. de hierarchia mūdana, primo
quoq; myticæ theologiæ ca. dupliſi uia, ad ſuper-
altissimq; diuinitatis ſpeculationē p̄ficiſcēdū eft,

ut p̄tē ūt positionē, & item principalius per abla-
tiones. Enīuerō cū ſit Deus excelsus, uniueriorū cā
fontana, & exemplare principiū a quo, ut Arift.
ait, depēdēt cōſlū, & terra, atq; à quo ſm Platonē, &
Proclū totus mūdus ſubſtantia lōrtitus eft. neceſſe
in eo i m, & ſingulorū pefectionem, nobilitatem
que fateri, verunt̄ per excellētiorē ſuper exalta-
tumq; modum. hoc autem modo Deum laudantes
ut miſte theolo. ca. 1. magnus ait theol. a p̄tētifi-
ſimis ordi, ſicq; pedetentim, ac feriatim ad inferiora
descendere oportet. Denique ſm modū hūc
laudat Theol. Deum benedictum in l. de diuiniſ no-
minibus, quo ad abſoluta, in lib. quoque de diuiniſ
charakteribus, quo ad relatiua, & ut. 1. ca. de di-
uiniſ noibus ſacer diſeruit. Dei natura bonitas eft
etq; Deus gloriolus, ſcenſitaller bonus, & qui hoc
intelligit, gratia ſit; qm̄ multum intelligit, ſit tñ id-
ipſum tñcere intelligit. Si quidem quemadmodū
in Sum. con. gent. doc. S. inducit. Nullius enim natu-
ra ūt ſpecies minorari in eo p̄t ab eēntial ſui p̄-
fectione, uera, & plena, ſicut quicquid ad eēntialē
hōi pefectionem pertinet, oī utiq; hōi ineſt. nam
Species rerum ſe hñt ut numeri, quia igitur Dei na-
tura eēbonitas, quicquid ad bonitatem nobilitatē
excellētiam, plenitudinem, pefectionemq; perti-
net, in eētē neceſſe eft. Plenitudini aut̄, pefecti-
onē ſe bonitati, omnis ni fallor repugnat
finis bonitatis, ac limitatio terminans, et ob id quic
quid ad bonitatis decorē, maieſtatiq; p̄tinet, Deo
eminētissime penitus puenit, unū eluēcſit, q̄ diuina
bonitas incommutabilis ſit à nullo dependens,
nulliusq; indigens, ſed ſumma felicitas immensa
ſuauitas, purissima uita, infinitumq; lumē. Vnde 4.
c. de diuiniſ noibus ait Theo. quemadmodū ſol
iſte corporeus nō deliberas, neque p̄cogitas, ſed
ob ipſam in dñe ſibi lucis plenitudinē, cōgenitāq;
appriatē cōficiſ capacibus, p̄fēdoris ſui radios
inſuit, nil proſus qm̄ ūt in ſe eft, neq; in cōbris nec
in caligine defersens, ſe cēntrū, increatū ſol ex
ip̄a p̄p̄tē bonitatis naturali proprieate liberaliſ-
ſimā munificencia, ac incēſtanti ardore oēm. enīū
ordinē, lucis ſuā emicatione cōſtituit, irradiat, atq;
conferuat, & bonificos inſuper, boniformasq; ra-
diis ſuper uultū uerè effundit, quorū cōiactione
radiorū, uigoreq; luminū ūt ūt p̄p̄cēlētis effen-
tia in diſolubili, ac immortali ſubſtentiā fac̄t
ſunt, indeſtructiblē immorabilemq; virtutē ade-
p̄t; & i deiformibus, ac hierarchicis aētibus ſuā
pietaria ſuāq; effecta. Hi ſplēdiluſi atq; pu-
rifimi radii ex parte fontis uniformas, ſerenisſimi,
ſimplices ſunt. Porrò ſecundum & participan-
tiā gradus, ac ordinis diſpartiuntur, obrenbran-
tū, & diſtinguitur, ipſi verò omnēm naturam
creatam venustantem natura vultum, adorant, il-
luminant, qui ſuē in īcū oculi defuper ſubtra-
herentur omnis mox immortalium, atque mor-
talium cēfū, ac terrenorum pulchritudo
tabesceret, & in primordiales originalis, chaos
tenebras cunctas repente diſiderent. In hoc
autem c. Dio. ſanctū Hierotheum uhementer
exaltat, cuius occatione p̄econiā ea quoque uerba
infurit, ex quibus elici ſoleat, dormitioni ſancte
uirginis i. erufiſi Dio. & ego utiq; expofitionē hāc
amo nō arguo. Verū ſe ſcripa ſāctā. Elifabet de
tpe quo poſt paſionē filii, genitrix ſtā uixit, cōtē-
tioſe defendere uellet, alter q̄ de corpore Marie
Dionyſii verba expone poſter. ſic em̄ ait una trā-
latio: Siq; d̄ Timot. loquens Theo. Nos, inquit, ut
noſtri, & ipſe, & multi ſanctorum frātrum noſtro
rum